

داشته باشد بهمحض اینکه کوچکترین مشکلی وجود داشته باشد فرد را حواله می‌دهد به فردا. کافی است کمی لهجه را متوجه نشود یا کوچکترین ایرادی در پرونده ببیند، زن بیچاره را رد می‌کند، زنان باید با گریه و التماس کارشان را پیش ببرند. خیلی از آنها کس و کارشان را گم کرده‌اند و به هوای پیدا کردن آنها به اینجا می‌آیند و چیزی که گیرشان می‌آید بیشتر تحقیر و توهین است تا رسیدگی.» آوارگی سخت است اما اردوگاه‌های مهاجران افغانستانی جایی است که می‌شود به وضوح دید، وقتی زن باشی همه چیز سخت‌تر هم می‌شود.

در حالی که مسئولان اردوگاه‌های مرزی از ارسال کمک‌های مردمی استقبال می‌کنند، در سایر اردوگاه‌هایبویژه اردوگاه‌های تهران کمک‌ها به‌راحتی دریافت نمی‌شوند میلاد که مشغول کمک‌رسانی است، می‌گوید: «مردم ظرف ۴۸ ساعت بیشتر از ۱۲ میلیون تومان به گروه آنها داده‌اند تا برای مهاجران آب و خوراکی سبک تهیه‌شود اما اردوگاه خواران و اردوگاه عسگرآباد تهران هیچ‌کدام به‌راحتی این کالاها را قبول نمی‌کنند و حتی اجازه توزیع راحت و بی‌فردسر بین زنان و کودکانی که در حال وارد شدن به اردوگاه خواران بوده‌اند را نمی‌دهند.»

❖ کمک ایرانی‌ها به افغانستانی‌ها

در روزهای گذشته، تعدادی از فعالان اجتماعی از داخل ایران به مرزها رفته‌اند تا بتوانند بدرفه بهتری برای مهاجران افغانستانی داشته باشند و به آنها کمک کنند. محمد، یکی از طلاب مدارس دینی سیستان و بلوچستان است که این روزها مشغول کمک‌رسانی به‌داخل اردوگاه الغدیر است. اومی‌گوید: «خانم اوضاع خیلی بد بود، واقعاً بد بود، هنوز هم بد است اما روزهای اول واقعاً می‌توانم بگویم که یک فاجعه به‌تمام‌معنا بود و بیشترین نگرانی ما هم برای زنان و بچه‌ها بود؛ چون دائم از داخل اردوگاه اعلام می‌شد که کمبود شیر خشک، وسایل بهداشتی و نوشیدنی وجود دارد یا بچه‌ها اسهال گرفته‌اند و زنان دسترسی به آب تمیز برای شست‌وشوی خودشان و بچه‌هایشان ندارند، هنوز هم شرایط واقعاً بد است، آن موج بالای ۱۰ هزار نفری که وارد اردوگاه شده بود، فروکش کرده اما هنوز هم هر روز ۵۰۶ هزار نفر داخل اردوگاهی هستند که حتی برای دو هزار نفر هم امکانات درست و حسابی ندارد. ما در این چندروز سعی کرده‌ایم گروه‌ها را برای کمک سازماندهی کنیم، مسئولان هم بیشتر پذیرای کمک‌ها شده‌اند چون می‌بینند که همین کمک‌ها اوضاع را در روزهای اخیر بهتر کرده و اصلی‌ترین امکانات با کمک‌های مردمی تهیه شده است. روزهای اول حتی امکان کمک‌رساندن به‌داخل به‌راحتی وجود‌نداشت.» او می‌گوید که زنان و بچه‌ها در گروه دستگیرشده‌ها نیستند بلکه در گروه داوطلب‌ها هستند؛ به همین دلیل همراه خودشان وسیله داشته‌اند اما اولاً بسیاری از آنها از نظر اقتصادی ضعیف‌تر از آن هستند که چیز زیادی آورده باشند ثانیاً خیلی از آنها آمادگی لازم را نداشته‌اند، مردان خانواده دستگیر شده‌اند و اینها هم به‌هوای همراهی با مردان آمده‌اند. اغلب هم فکر نمی‌کرده‌اند که تا این اندازه معطل شوند. به خیلی از آنها گفته شده بود که دو ساعت هم معطلی ندارند اما ناگهان دو روز گرفتار شدند.»

«س» هم از مددکارانی است که داوطلبانه به سیستان و بلوچستان رفته تا به مهاجران در آستانه اخراج کمکی برساند. او توانسته به‌داخل اردوگاه سر بزند و در شرایط کاملاًکنترل شده، بعضی قسمت‌ها را ببیند. «ما قبل از ورودمان هم می‌دانستیم که شرایط اردوگاه بد است، به‌ویژه برای زنان و بچه‌ها که آسیب‌پذیرتر هستند و نیازهای ویژه دارند. می‌دانستیم اوضاع با چیزی که می‌گویند خیلی فرق می‌کند بنابراین وقتی وارد شدیم خیلی تعجب نکردیم. کل اردوگاه سه سوله خیلی بزرگ دارد که دو تا از آنها خنک‌کننده دارند اما خنک‌کننده‌هایی که به هیچ وجه پاسخگوی این گرما و خشکی هوا نیستند. بنابراین اغلب افراد ترجیح می‌دهند بیرون بمانند چون هوای داخل سوله‌ها به‌شدت خفه است و جریان ندارد. روزهای اول حتی سایبان درست و حسابی در محوطه هم نبود و در روزهای بعد با کمک‌های مردمی، سایبان برزنتی نصب شد که حداقل مادران با لباس خودشان برای بچه‌ها سایبان درست نکنند. بنابراین گرمای هوا واقعاً کشنده است، به‌ویژه اگر قرار باشد وضعیت چندروز ادامه پیدا کند. یک فروشگاه بسیار پرازدحام هم وجود دارد که می‌گویند یک بطری کوچک آب را حتی تا ۶۰ هزار تومان می‌فروشند. در این ازدحام طبیعتاً کسانی که بیرون می‌مانند و چیزی گیرشان نمی‌آید، زن‌ها و بچه‌ها هستند. چیزی به‌عنوان حمام وجود ندارد که در صورت ضرورت، کسی بتواند استفاده کند و سرویس‌های بهداشتی وضعیت بسیار بدی دارند. نمی‌خواهم حال‌تان را بد کنم اما سرویس بهداشتی که من از نزدیک دیدم کاملاًپُر بود، نه اینکه فقط کاسه یا فضای داخلی سرویس پُر باشد، بلکه تا تنوی راه‌روی سرویس پُر بود و عملاًنمی‌شد از آن بدون آلودگی استفاده کرد. حالا شما تصور کنید که یک زن یا بچه بخوانند از این سرویس‌ها استفاده کنند، چه خطرانی می‌تواند آنها را تهدید کند. از نظر امکانات درمانی هم اوضاع بد است. یک بهداری در جایی بسیار دورتر از محل اسکان مهاجران قرار دارد که آدم سالم برای رسیدن به آن از پا می‌افتد، چه برسد به کسی که مشکلی دارد یا بچه‌ای که بیمار شده. در این بهداری یک پزشک مقیم است که امکانات خاصی ندارد. در ورودی اردوگاه هم محل استقرار هلال احمر دیده می‌شود که بعضی امکانات را دارد اما پزشک ندارد. عجیب اینکه حتی این دو بخش با هم هماهنگ نیستند که کمبودهای هم را پوشش بدهند و هرکس کار خودش را می‌کند. می‌گویند اگر حال کسی واقعاً وخیم‌شود با کمک هلال احمر اعزام می‌شود.»

جعفر سیدآبادی، مدیر کل اداره اتباع استان خراسان رضوی درباره وضعیت اردوگاه‌ها به «هم‌میهن» می‌گوید که قبول دارد در روزهای اول مشکلاتی بود اما همانطور که در حال حاضر وضعیت همه اردوگاه‌ها مثل هم نیست، در روزهای اول هم وضعیت در اردوگاه مرزی دوغانرون در استان خراسان رضوی کاملاًتحت کنترل بود: «در حال حاضر با کمک نیروهای جهادی، تلاش‌های فرااستانی و... اوضاع در دوغارون کاملاً مرتب است و ما تمام سعی‌مان را می‌کنیم که کرامت انسانی همسایگان عزیز ما رعایت شود اما من هم خبرهایی در مورد وضعیت بد در سیستان و بلوچستان شنیده‌ام، به هر حال

شنبه ۲۱ تیر ۱۴۰۴
سال چهارم - شماره ۸۳۰
www.hammihanonline.ir

«س» درباره کمبود شیر خشک نگران است: «از همان اول مشکل سرلاک وجود داشت و هنوز هم وجود دارد. خود خانواده‌ها باید شیر خشک تهیه کنند اما نیست، یعنی به‌طور کلی اینجا شیر خشک راحت گیر نمی‌آید و باید با کدملی شیر خشک بگیرید اما بچه مهاجر و مادرش که کدملی ندارند، بنابراین شیر خشکی برای خوردن هم ندارند. ما سعی می‌کنیم تا جای ممکن تهیه کنیم اما خودمان هم به دردسر می‌افتیم. همین امروز به‌سختی و با چه بازی‌هایی توانستیم هشت عدد سرلاک تهیه کنیم و به داخل اردوگاه برسانیم برای بچه‌های گرسنه، اما معلوم نیست که باز هم این کار شدنی باشد یا نه.»

او ادامه می‌دهد: «اردوگاه دائم پُر و خالی می‌شود، ممکن است یک نفر زیر ۲۴ ساعت کارش راه بیفتد اما عده‌ای هم مجبور می‌شوند به دلایل مختلف مدت‌زمان بیشتری بمانند که یکی از دلایل این موضوع، نداشتن پول است. اینطور که ما پرسیدیم از هر نفر، دومیلیون و ۲۰۰ هزار تومان به‌شکل رسمی و قانونی گرفته می‌شود که یک‌میلیون و ۵۰۰ هزار تومان آن هزینه‌های مصوب دولتی است و ۷۰۰ هزار تومان هم هزینه اتوبوس. اگر چه بعضی‌ها می‌گفتند که از آنها رقم بیشتری خواسته شده. به‌هرحال بعضی‌ها که خانواده‌های پُر جمعیت هم هستند، نمی‌توانند این مبلغ را بپردازند مثلاً خانواده پنج نفری که باید ۱۱ میلیون تومان بدهد، در موارد زیادی قادر به پرداخت نیست پس داخل اردوگاه نگه داشته می‌شود تا بتواند پول را جور کند؛ حالا یا خیرها بدهند یا آشنایان خودش یک جوری به دستش برسانند. به نظر می‌رسد که بخش زیادی از این پول باید برای امکانات رفاهی مهاجری که ناگهان به‌شکل ضربتی تصمیم به اخراج‌اش گرفته شده، استفاده شود اما اینجا طوری رفتار می‌شود که انگار همین امکاناتی که گذاشته شده هم شکل صدقه دارد. حالا هم انگار چندنفر از بلاگرهای استان را به‌عنوان فعال رسانه‌ای برده‌اند بازدید از داخل اردوگاه، به‌جای اینکه درها را به روی رسانه‌های مستقل باز کنند تا شرایط آنطور که واقعاً هست، منعکس شود.»

میلاد هم یکی از کسانی است که این روزها مشغول کمک‌رسانی به اردوگاه‌های مهاجران اخراجی در تهران است و درباره آنچه همراه زنان و بچه‌ها هنگام رفتن به اردوگاه‌های مرزی دیده، می‌گوید: «آنطور که من دیدم کسی چیز زیادی به همراه ندارد، نهایتاً هر نفر یک ساک کوچک که بعید است ما بحتاج زیادی در آنها جا بشود.»

❖ نگران بیمارانم هستم

ونوشه بحرانی، پزشک متخصص داخلی که از سال ۱۴۰۰ تجربه در درمان داوطلبانه در سیستان و بلوچستان، به‌ویژه حاشیه زاهدان را دارد، حالا یکی از کسانی است که نشانه‌های نگران‌کننده‌ای از وضعیت زنان، کودکان و به‌طور کلی افراد آسیب‌پذیرتر در اردوگاه‌های این استان

شنبه ۲۱ تیر ۱۴۰۴
سال چهارم - شماره ۸۳۰
www.hammihanonline.ir

می‌بیند. او به «هم‌میهن» می‌گوید: «به ما اجازه ارتباط مستقیم با داخل اردوگاه داده نشده است، پس خودمان نرفته‌ایم و ندیده‌ایم که اوضاع چطور است. گفته می‌شود که یک بهداری دارند اما دارو و پزشک به اندازه ندارند. ما نشانه‌هایی می‌بینیم که گزارش‌ها درباره بد بودن شرایط را تایید می‌کنند؛ مثلاً اینکه از ما داروهای مرتبط با اسهال، استفراغ و گرمازدگی می‌خواهند، خب پس مشخص است که خطر گرمازدگی به‌دلیل کمبود سیستم‌های سرمایشی ضروری، همچنین خطر ابتلا به اسهال و استفراغ به‌دلیل کمبود امکانات بهداشتی یا تغذیه‌ای مناسب وجود دارد و مواردی از این دست آنقدر هستند که صدای کمک‌خواستن‌شان به ما رسیده است. از آن طرف می‌دانیم که بچه‌ها در این موارد بسیار آسیب‌پذیرتر هستند و چنین وضعیتی می‌تواند حتی به قیمت جان آنها تمام نشود. زنان هم به نسبت، نیازهای بهداشتی ویژه‌تری دارند و وقتی خبر کمبود امکانات بهداشتی به ما می‌رسد، یعنی این زنان و بچه‌ها هستند که در خطر قرار دارند.»

اونگرانی‌های دیگری هم دارد: «راستش در این شرایط که دارند با عجله اخراج می‌کنند، من خیلی زیاد نگران بیمارانم هستم مثلاً بیماری دارم که مبتلا به تالاسمی ماژور است؛ او باید دارو بگیرد، داروهایش هم باید داخل یخچال نگهداری شوند. مادرش در بهدر دنبال این است که برایش مجوز بگیرد که اخراج نشود. این بچه تا به‌حال اصلاً افغانستان نبوده، برای من واضح است که این بیماران اگر به اردوگاه برده شوند، حتی اگر از این مرحله بگذرند آن طرف مرز حتماً می‌میرند. یا مثلاً بیماری که به دیالیز نیاز دارد چطور باید روند درمانش را در جایی که اصلاً تا به حال زندگی نکرده، هویت ندارد، پرونده و دسترسی و آشنایی ندارد ادامه بدهد؟»

❖ وضعیت اردوگاه‌ها با هم فرق می‌کند

جعفر سیدآبادی، مدیر کل اداره اتباع استان خراسان رضوی درباره وضعیت اردوگاه‌ها به «هم‌میهن» می‌گوید که قبول دارد در روزهای اول مشکلاتی بود اما همانطور که در حال حاضر وضعیت همه اردوگاه‌ها مثل هم نیست، در روزهای اول هم وضعیت در اردوگاه مرزی دوغانرون در استان خراسان رضوی کاملاًتحت کنترل بود: «در حال حاضر با کمک نیروهای جهادی، تلاش‌های فرااستانی و... اوضاع در دوغارون کاملاً مرتب است و ما تمام سعی‌مان را می‌کنیم که کرامت انسانی همسایگان عزیز ما رعایت شود اما من هم خبرهایی در مورد وضعیت بد در سیستان و بلوچستان شنیده‌ام، به هر حال امکانات و زیرساخت‌ها با هم یکی نیست.»

تماس‌ها با مسئولان اداره کل اتباع سیستان و بلوچستان همگی به در بسته می‌خورد. درنهایت علیرضا مرحمتی، معاون امنیتی استاندار سیستان و بلوچستان بعد از شنیدن گزارش‌های رسیده به هم‌میهن، خیلی کوتاه می‌گوید: «من همه این‌هایی‌را که گفتید، رد می‌کنم.»

فراخوان مناقصه عمومی یک مرحله‌ای

نوبت اول

اداره کل صنعت، معدن و تجارت استان خراسان رضوی در نظر دارد مناقصه عمومی (طراحی، تامین و تجهیزات، احداث و بهره برداری نیروگاه‌های خورشیدی با ظرفیت تجمیعی ۱۵۵ کیلو وات به صورت EPC) خود را از طریق سامانه ستاد ایران به شرکت‌ها و اشخاص معتبر که دارای گواهینامه و صلاحیت انجام کار هستند، واگذار نماید.
لذا متقاضیان می توانند از مورخه ۱۴۰۴/۰۴/۲۱ جهت ثبت نام و دریافت اسناد به سایت www.setadiran.ir مراجعه نمایند.

اداره کل صنعت، معدن وتجارت استان خراسان رضوی

مناقصه عمومی همزمان با ارزیابی (یکپارچه)

شرکت ملی گاز ایران شرکت پالایش گاز شهید هاشمی نژاد (خاکیران) (سهامی خاص)

(تجدید مرتبه اول) مناقصه شماره ۱۳۱۲۱۰۱۲۰۴ خرید پره های ثابت کمپرسور مربوط به توربین های گازی W۱۰۵ وستینگهاوس ساخت (تولید) داخل کشور

۱-نوع مناقصه: یک مرحله ای - مناقصه عمومی همزمان با ارزیابی (یکپارچه)

۲-نوع فراخوان: عمومی.

۳- نام و نشانی مناقصه گذار: شرکت پالایش گاز شهید هاشمی نژاد (S.G.P.C) به آدرس: مشهد، خیابان آیکوه، نبش دانشسرای شمالی، شماره ۲۵۵، شرکت پالایش گاز شهید هاشمی نژاد- دبیرخانه کمیسیون مناقصات.

راه‌های ارتباطی:

تلفن مسوول کمیسیون مناقصات و کمیته فنی بازگانی: ۰۵۱-۳۷۲۸۵۰۲۳

تلفن دبیر کمیسیون مناقصات: ۰۵۱-۳۷۲۸۵۰۴۵

تلفن دبیرخانه کمیته فنی بازگانی: ۰۵۱-۳۷۲۹۸۰۵۵

تلفن دبیرخانه کمیسیون مناقصات: ۰۵۱-۳۷۲۸۵۰۲۴

نمابر دبیرخانه کمیسیون مناقصات و کمیته فنی بازگانی: ۰۵۱-۳۷۲۸۵۰۲۴ آدرس پست الکترونیک: Tender@Nigc-Khangiran.ir

۴- نوع و مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار: تضمین‌های اعلام شده در آیین‌نامه تضمین برای معاملات دولتی به مبلغ ۲,۲۲۵,۰۰۰,۰۰۰ ریال (دومیلیارد و دویست و هفتاد و پنج میلیون ریال).
۵- نحوه و مهلت دریافت اسناد: متقاضیان می‌توانند تا ساعت ۱۸:۵۹ مورخ ۱۴۰۴/۰۵/۰۲، نسبت به دریافت اسناد مناقصه از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (سامانه ستاد) به آدرس www.setadiran.ir و با شماره فراخوان ۰۲۴۰۴۹۲۱۳۳۴۰۰۰۶۲ در سامانه اقدام نمایند. لازم به ذکر است تمامی مراحل برگزاری مناقصه از طریق سامانه مذکور انجام خواهد شد.
۶- آخرین مهلت ارسال پاکت‌های پیشنهاد: متقاضیان بعد از دریافت اسناد مناقصه از سامانه مذکور می‌بایست حداکثر تا ساعت ۱۸:۵۹ مورخ ۱۴۰۴/۰۵/۱۶، اسناد مناقصه تکمیل شده را به همراه مدارک مورد نیاز در سامانه بازرگاری ثبت نمایند.

۷- محل و زمان گشایش پیشنهادات: پакت‌های مالی شرکت‌های واجد شرایط در ساعت ۱۱:۰۰ مورخ ۱۴۰۴/۰۶/۰۵، در محل اتاق کنفرانس اداره مشهد (دفتر آیکوه) به آدرس مشهد، خیابان آیکوه، نبش آیکوه ۷ (دانشسرای شمالی)، شماره ۲۵۵، شرکت پالایش گاز شهید هاشمی نژاد، با هر تعداد پیشنهاد تایید شده گشایش خواهد یافت.

❖ ضمناً با توجه به این که مناقصه عمومی همزمان با ارزیابی (یکپارچه) می‌باشد، لذا لازم است مناقصه گران علاوه بر تکمیل و بازرگاری اسناد ارزیابی کیفی و مستندات مربوطه نسبت به بازرگاری همزمان پاکات (الف)، (ب) و (ج) نیز در سامانه اقدام نمایند.

روابط عمومی شرکت پالایش گاز شهید هاشمی نژاد

نشانه آگهی: ۱۹۵۹۷۵۹

خبر سازان

آغاز بررسی خسارت‌های محیط زیستی جنگ

مدیرکل حفاظت محیط‌زیست استان تهران از تشکیل کارگروه تخصصی برآورد خسارات جنگ ۱۲ روزه با هدف ارزیابی دقیق آسیب‌های وارده به اکوسیستم‌های طبیعی استان خبر داد. به گزارش ایسنا، حسن عباس‌نژاد در نشست شورای معاونین این اداره کل جزئیات سازوکار تشکیل این کارگروه را توضیح داد و گفت: «کارگروه تخصصی برآورد خسارات جنگ ۱۲ روزه با دستور ریاست عالی سازمان حفاظت محیط‌زست تشکیل شده و فعالیت خود را آغاز کرده است. در جریان این حمله، بخش‌هایی از زیستگاه‌های حساس طبیعی، مناطق حفاظت‌شده، تنوع زیستی و منابع آب و خاک دچار آسیب‌های جدی شده‌اند که نیازمند بررسی‌های دقیق کارشناسی و اقدام فوری برای ترمیم و احیای آنهاست.» او توضیح داد که در گروه تخصصی تشکیل‌شده متشکل از کارشناسان حوزه‌های مختلف محیط‌زیست شامل منابع طبیعی، ارزیابی آلودگی‌ها، تنوع زیستی و حقوقی است و مأموریت دارد تا ظرف مدت تعیین‌شده، گزارشی دقیق از میزان و نوع خسارات تهیه و ارائه کند.

سیل در قلعه گنج کرمان

به دنبال وقوع سیل در شهرستان قلعه‌گنج کرمان، مدیرکل مدیریت بحران استانداری کرمان اعلام کرد، با حضور به‌موقع نیروهای امدادی و تمهیدات پیش‌بینی شده این سیل تلفات جانی نداشت. به گزارش ایرنا، غلامرضا نژادخالقی اعلام کرد که «طبق گزارش‌های دریافتی از فرمانداری قلعه‌گنج، بارندگی شدید در بخش‌های جنوبی و شرقی شهرستان موجب طغیان رودخانه‌های فصلی و جاری‌شدن سیلاب شد. این موضوع باعث قطع موقت ارتباط جاده‌ای برخی روستاها از جمله در مارز و مرشک شد که با حضور به‌موقع عوامل راهداری، مسیرها به‌صورت موقت بازگشایی شدند.» به گفته او در اثر سیلاب، اختلالاتی در خدمات تلفن همراه (همراه اول و ایرانسل) و انسداد راه ارتباطی چند روستا گزارش شده است.

ادامه سر مقاله

نخست، ایران در نسبت با نظم جهانی چه اهدافی را باید دنبال کند و چه جایگاهی را برای خود تعریف کند؟ سیاست خارجی ما چگونه می‌تواند منافع ملی را با وضعیت ژئوپلیتیکی و الزامات توسعه متوازن سازگار کند؟ رابطه ما با قدرت‌های جهانی و بازیگران منطقه‌ای چه مختصاتی داشته باشد؟ ایران نمی‌تواند صرفاً خود را در چارچوب گفتمان انزوا تعریف کند؛ بلکه باید به چشم‌اندازی نظر داشته باشد که توسعه، امنیت و احترام متقابل و همکاری‌های منطقه‌ای و جهانی در افق آن دیده شود. دوم، در سطح داخلی، کدام سیاست‌ها می‌توانند به همبستگی ملی و ادغام اجتماعی بیانجامند؟ سیاست‌هایی که تاکنون دنبال شده است، بخش‌هایی از جامعه را به حاشیه رانده و احساس بیگانگی را تشدید کرده است. «سیاست‌های طرد اجتماعی» چه از طریق نابرابری اقتصادی و تبعیض اجتماعی چه با حذف گرایش‌های سیاسی که حتی نیروهای درون حاکمیت را هم در برگرفته است، آثار خود را در قالب گسیختگی اجتماعی و کاهش اعتماد و احساس تعلق بر جای گذاشته است. باید با صراحت پرسید: آیا سیاست‌های گذشته توانسته‌اند به افزایش احساس تعلق ملی منجر شوند؟ اگر پاسخ مثبت است، تداوم آن مسیر منطقی و توجیه‌پذیر است. اما اگر چنین نیست، که نیست، باید با شجاعت به بازنگری در سیاست‌های گذشته پرداخت. به‌ویژه آن‌که شواهد نشان می‌دهند ظرفیت‌های اقتصادی، اجتماعی و نمادین کشور در حال کاهش است و ادامه مسیر گذشته، بدون اصلاحات بنیادین، نمی‌تواند اهداف بزرگ‌تری را محقق سازد. نکته اساسی آن است که این بازاندیشی صرفاً وظیفه حاکمیت نیست. آرایش نهادی و نوع سازمان‌دهی حکومت به گونه‌ای است که در برابر سرعت تحولات قادر به تصمیم‌گیری سریع و متناسب نیست. مسئولیت اندیشیدن به آینده متوجه کل جامعه است؛ از نیروهای سیاسی گرفته تا نهاد‌های اجتماعی، اصناف، دانشگاهیان و بدنه کنشگر جامعه. چشم‌انداز آینده، نه محصول اراده یک‌جانبه حکومت، بلکه حاصل گفت‌وگو، تفاهم و مشارکت عمومی است. تنها در چنین فرآیندی است که می‌توان از وضعیت تعلیق، گذر کرد و راهی گشود به سوی آینده‌ای که در آن، سیاست‌گذاری بر پایه واکنش، بلکه بر مبنای تدبیر و در چارچوب یک راهبرد روشن و معطوف به آینده‌ای ممکن و در دسترس استوار باشد. مجال اندک است و فرصت‌ها به سرعت باد می‌گردند. این کار نیازمند شجاعت فکری و اراده سیاسی است. روزی فرا خواهد رسید که آیندگان در قضاوت تاریخ این دوران پیرسند که در آن «لحظه خطر» برای دو مسئله سرنوشت‌ساز - صلح و ادغام اجتماعی - چه کردید؟